

rantifond? Ja, den skal selvfølgelig til som Driftsfond, som Driftskapital, det er klart, derom kan der ikke være Tvivl. I det saa meget omtalte Hypotekbankforslag fra 1886 var der jo ogsaa en Kapital, der blev laant til den private Hypotekbank mod Forrentning og paa meget strenge Vilkaar, saaledes dette, at naar der kom til at mangle noget i denne Driftskapital, skulde det straks erstattes; om Banken ikke kunde erstatte det paa anden Maade, skulde det erstattes ved Paaligning paa Interessenterne, d. v. s. Kreditforeningerne, og naar disse ikke havde Midler, da direkte paa Laantagerne. Det var jo saa strenge Betingelser, som man vel kunde etablere. Ved denne Bank var der ikke Tale om noget, der lignede en Statsforpligtelse, det var ikke et Statsforetagende, men Banken maatte dog have en Driftsfond til Stede, og den fik den gennem Laan af Statskassen. Man kan altsaa ikke sige som saa, at dersom Staten havde en almindelig Garantiforpligtelse overfor denne Statshypotekbank, behøvede den ikke at stille de 20 Mill. Kr. til Raadighed. Jo, visselig maatte den det, ellers havde Banken ikke de Penge, den kom til at behøve, maaske meget tidligere end ventet. Blandt andet behøver den jo straks Penge for at kunne faa Laanene i Frankrig. Jeg haaber, som sagt, at dette Spørgsmaal om Statsgaranti for Hypotekbanken let og med et Par Ord kunde fjernes ved en Ændring, der udtrykkelig betegnede, at Statsforpligtelsen var indskrænket hertil.

Den Tid, der er hengaaet, siden jeg forrige Gang havde Ordet her, har jeg benyttet til at opfriske i min Erindring Indholdet af Forslaget om Hypotekbank fra 1886, og jeg skal kun sige, at det har været mig en Fornøjelse at forny mit Bekendtskab med dette gamle Lovforslag, fordi jeg ikke deri har fundet et eneste Ord, en eneste Bestemmelse, som modsiger noget af det, som jeg har angivet paa Forhaand at være Meningen med det. Jeg skal ikke trætte det ærede Ting med at citere, men jeg skal kun give de ærede Medlemmer, der muligvis maatte have en særlig Interesse i dette Spørgsmaal — jeg siger kun muligvis, for mig staar det saadan, at det i 1886 har intet som helst at bestille med det, vi nu have for —, Anvisning paa, at det kan findes — det har kostet mig nogen Anstrengelse at finde det — i Tidenden for 1886—87, Tillæg A. Sp. 1561. Blandt andet vil man jo der finde, at Lovtitlen er: Almindelig Hypo-

tekbank for Danmark. Jeg tror nok, at disse to Ord „for Danmark“ vanskeligt kunne forstaas anderledes, end at de betegne Virksomhedsomraadet for Hypotekbanken, hvorimod Titlen for det Lovforslag, som her foreligger, er „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“. Hvad vil det sige? Det vil sige, at det er en Statsbank. Jeg tror altsaa nok, at jeg tør hævde, at man ikke ved at sammenholde de to Titler for Lovforslagene skal finde nogen Grund til at støtte dette Lovforslag paa det, jeg forelagde i 1886. Derimod beklager jeg, at Tiden ikke har strakt til, til at jeg kunde faa fat paa Kongeriget Norges Hypotekbanklov, men jeg haaber senere at kunne faa Lejlighed til at forny Bekendtskabet ogsaa med den. Selvfølgelig har jeg kendt den, deri har den højttærede Finansminister fuldstændig Ret, thi da jeg som usagkyndig maatte søge at sætte mig ind i disse Forhold, laa det jo meget nær for mig særlig at søge Vejledning ved Undersøgelse af lignende Hypotekbanker i Naborigerne, i Sverige og i Norge, og det var den svenske, som nærmest var bestemmende for mit Forslag. Som sagt, jeg har kendt den norske, men jeg har ikke haft Lejlighed til at forny Bekendtskabet med den. Jeg tør altsaa indtil videre ikke udtale mig om den, men vil kun paa Forhaand sige, at jeg ikke paa nogen Maade kan fravige min Opfattelse af, hvad en Stat skylder sin Hypotekbank, fordi der ikke udtrykkelig i selve Loven — i den norske Lov — er udtalt noget derom, thi det følger efter min Mening ganske ligefrem af Sagens Natur, at et saadant Statsinstitut, som endogsaa ikke kan give andre nogen Indtægt end Staten, maa være undergivet de almindelige Retsregler for en Statsinstitution. Jeg reserverer mig, som sagt, kun paa Forhaand, jeg glæder mig i øvrigt til ved Tid og Lejlighed at forny Bekendtskabet med den. — Dermed skal jeg foreløbig lade dette Spørgsmaal om Statsbanken ligge, idet jeg haaber, at det maa kunne løses til alles Tilfredshed derved, at det i selve Loven bliver præciseret, hvor langt Ansvarret gaar.

Min ærede Kollega, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), udtalte sidst under Forhandlingerne lyse Forventninger om, hvad man kunde vente sig af et Institut som det i Lovforslaget foreslaaede. Jeg beklager, at jeg ikke kan se lige saa lyst paa Forholdene som min ærede Kollega, hvis fulde Sagkundskab her jeg i øvrigt erkender. Jeg erkender vel fuldt den store Betydning, som